

Všechno začalo na návštěvě větou: **Kup si drát a zkus to**

Moje hobby

Není to tak dávno, co Petra Kozáková (38) navštívila svou kamarádku Jitku. A do očí jí padlo drátované srdíčko s korálky. „Chtěla jsem ho také a Jitka mi řekla: Kup si drát a zkus to taky,“ vzpomíná žena, které drát, kleště a představivost změnilo vnímání okolního světa. Začala se věnovat oboru, který se jmenuje drátkování.

Co je vůbec drátování, kde a kdy vzniklo?

Drátenictví je velmi staré řemeslo. K nám se dostalo ze Slovenska, kde vzniklo zřejmě někdy v 17. století a rozšířilo se do celého světa. Podle legendy bylo trestem za to, že vesničané z obce Velké Rovné zradili zbojníka Juraje Jánošíka, a ten je proklel slovy: „Vezměte si drát a kleště a toulejte se světem, protože si nic lepšího nezasloužíte.“ Jeho slova se naplnila a obec se stala jedním z nejznámějších středisek drátenictví.

Podle historických pramenů se poprvé drátovalo v roce 1714 v takzvané Trenčínské župě, což byl trojúhelník mezi velmi chudými městy Bytča, Žilina a Čadca. Muži začali drátovat, protože jiný způsob obživy zkrátka nebyl.

Dnes se drátování udržuje jak ve své původní podobě, aby byl zachován jeho historický odkaz, tak v podobě moderní kreativní neotřelé tvorby, při které se drát kombinuje i s jinými materiály. Drátovat se dá v podstatě cokoliv – od hrnků, keramiky, lahví, dekorací, ozdob a šperků. Dnes je toto řemeslo velmi módní a přináší hlavně radost a relaxaci.

Jak a kdy jste se k drátování dostala vy?

Není to tak dávno, kdy si mně tenhle úžasný materiál –

PETRA KOZÁKOVÁ se svými výrobky. Více se můžete dozvědět na kurzu drátování Lehkost motýla v Centru ALFA na Velké náměstí ve Strakonicih v pátek 19. září od 16.30 hodin.

železný žíhaný drát – našel. Vše začalo návštěvou mé kamarádky Jitky, u které jsem obdivovala drátované srdíčko s korálky, které si přivezla z jarmarku. Na její větu: Kup si drát a zkus to taky, nikdy nezapomenu.

A tak jsem se vypravila do železářství neznalá materiálu ani potřebného náradí a náčiní. Začala jsem s pozinkovaným drátem, jiný se mi ve městě nepodařilo sehnat, korálky jsem měla z dřívějšího tvoření. Svá první srdíčka jsem tvarovala podle vykrajovátka na cukroví, jen tak z ruky se mi tvar moc nedařil. Také jsem si sehnala měděný drát v dílně na převíjení motorů, ale byl moc měkký a cítila jsem, že to není ono, až jsem konečně objevila černý žíhaný drát. Propadla jsem drsnému železnému drátu, který sice hodně špiní ruce, ale nejlíp se mi s ním pracuje. Na jednotlivé dekorace používám různé tloušťky drátu. Silnější na konstrukce a tenké na výplet.

Výplet může být různý – odlišným tvarováním drátu a korálků a různými barevnými kombinacemi. Věc, na které pracuji, je hotová, teprve až když cítím, že je to ono. To je na drátování krásné, že vy si určujete, jak to bude vypadat, a ani nepotřebujete žádný návod. To se mi na tom líbí nejvíc. Náměty mi nejčastěji přicházejí z přírody a od lidiček okolo mě.

Sama pořádáte semináře, ale u koho jste se učila vy?

Začátky nebyly jednoduché, drát mě moc neposlouchal, chyběly mi potřebné zkušenosti a zručnost. Hledala jsem na internetu někoho, kdo pořádá kurzy drátování, ale bohužel nejbližším místem byla Praha, kurz se konal až za několik měsíců a cena mi připadala dost vysoká, tak jsem to nechala být. A pak díky náhodě, při nákupu železných drátů v železář-